

но бѣди челоуѣкъ самостоятеленъ въ мисли-тѣ си. Прочитай и учи списанія-та на най-здрави-тѣ списатели, онѣзъ, кои-то съдържавать хранѣ, кои-то иматъ питателность, като ся отстранявашь отъ книги, на кои-то всичко-то достоинство е да тя развратять и да унижать характеръ-тѣ ти. Мисли врѣхъ тѣзи добри списанія, и дрѣжъ всичко полѣзно нѣщо, що-то можешь да исчерпишь отъ тѣхъ.

„Трѣбва да си трудолюбивъ, работливъ ученикъ, и да знаешь всичко, за кое-то книги можять да тя научать. Никога не бива да си доволенъ съ повърхность-тѣ на нѣща-та; влѣзъ дори до дѣно-то имъ, и не прѣминувай нищо до гдѣ не го разберешь толко съвършенно, до колко-то вече сили-тѣ ти могають да ти допустяють. Грабни и дрѣжъ минутѣ-тѣ на възбудено любопитство за да рѣшишь съмнѣнія-та си върху кой-да-е прѣдмѣтъ, зашто-то ако испустишь това любопитство, може би, че подобно желаніе никога вече нѣма да ся повърне, и ти колко-то за това нѣщо ще останешь въ незнаніе.

„Навици-тѣ за трудолюбіе и пр., кои-то прѣпо-рѣчвамъ, не сѣ само за въ училище-то: тѣ сѣ и за прѣзъ всичкій животъ.“ Франклинъ не бѣ дѣятеленъ само въ младость-тѣ си; не учеше само тогава, нѣ бѣ живъ и точенъ наблюдатель на природѣ-тѣ дори до послѣднѣ-тѣ минутѣ на сѣществуваніе-то си на земѣ-тѣ. Той бѣше рѣшенъ *постоянно да ся труди*. Исторія-та на трудолюбивій Браугата ни показва какво може единъ рѣшителенъ челоуѣкъ да стори. Ако и да бѣше натоваренъ съ разни и трудни дѣла, той не пропускаше никой благопріятенъ случай безъ да ся учи. Той бѣше са рѣшилъ и въоружилъ да